

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Jarmilou Úředníčkovou v právní věci

žalobce: **K. T.**
zastoupený Mgr. Bc. Lukášem Bělským, advokátem sídlem 130 00
Praha 3, Domažlická 1256/1

proti
žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**
sídlím 702 18 Ostrava, 28. října 117

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 9. 2019 č. j. MSK 116753/2019, o
přestupku

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského

Shodu s prvopisem potvrzuje

úřadu Vítkov ze dne 4. 6. 2019 č. j. MUVI 14241/2019 o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo potvrzeno.

2. Žalobce namítal, že se žalovaný nevypořádal s celou řadou odvolacích námitek, konkrétně se jedná o námitky úpravy procesních postupů ve vztahu k obecným principům ústavnosti, právního státu a smyslu materiálního aspektu daného skutku označeného za přestupek, s důkazním návrhem žalobce ohledně vypracování znaleckého posudku, který by měl určit délku brzdné dráhy jeho vozidla, dále určit zda je mechanismus výpočtu rychlosti měřeného vozidla v souladu s fyzikálními zákony, dále žalovaný bez povšimnutí přešel odvolací námitky vztahující se ke způsobu odměňování policistů za prokázané přestupky nebo přítomnost potravin a sladkostí, které mají vliv na řádnou funkčnost rychloměrů ve vozidle policistů. Žalobce dále namítal, že ústní jednání dne 27. 2. 2019 proběhlo v rozporu se zákonem. K tomu uvedl, že v okamžiku, kdy se dozvěděl o důvodech, které zakládaly pochybnosti o nepodjatosti oprávněné úřední osoby, vznesl námitku podjatosti. Správní orgán I. stupně však ve věci provedl ústní jednání, aniž by vyčkal rozhodnutí o podané námitce podjatosti. Ústní jednání není úkonem, který by nesnesl odkladu. Nezákonným postupem správního orgánu I. stupně byl zkrácen na svých právech. Neúčastnil se provádění důkazů, nemohl navrhnout důkazy nebo se vyjadřovat k nezákonnému vedení řízení, neboť důvodně očekával, že ve věci nebude jednáno. Z tohoto důvodu se k nařízenému jednání nedostavil. Předpokládal, že nejprve bude rozhodnuto o podané námitce podjatosti a následně bude nařízeno nové jednání, u něhož bude proveden výslech svědků. Nezákonný postup se opakoval i u žalovaného. V okamžiku, kdy se dozvěděl o skutečnostech, které zakládaly důvod pochybovat o nepodjatosti oprávněné úřední osoby žalovaného a dalších úředních osob, vznesl v rámci odvolání námitku podjatosti. S touto námitkou se žalovaný opět zákonným způsobem nevypořádal, jeho konstatování, že podání nese znaky zneužití práva je nezákonné.
3. Žalobce dále uvedl, že se správní orgán I. stupně zákonným způsobem nevypořádal ani se zaviněním. Tuto nezákonnost se pokusil zhojit žalovaný, ovšem nedostatečně. Konstatoval, že je nutné zavinění prokázat a řádně odůvodnit. To se v žalobou napadeném rozhodnutí nestalo. Je zcela nedostatečné, aby bylo správními orgány pouze konstatováno, že se skutek stal z nedbalosti. Má za to, že nebyla prokázána jakákoliv míra zavinění domnělého přestupku. Podle žalovaného je materiální aspekt přestupku naplněn vždy, když dojde k porušení zákona (naplnění formálního znaku přestupku). Dle žalobce z rozhodnutí vůbec nevyplyvá, kolik se v daném místě a v danou dobu nacházelo dalších účastníků silničního provozu, kteří mohli být ohroženi či omezeni tvrzeným jednáním. Správní orgány se dostatečně nezabývaly ani povětrnostními vlivy, stavem vozovky nebo viditelností v daném místě. Bylo nutné zkoumat i typ automobilu. Dle jeho názoru bude jinak vypadat brzdná dráha vozidla Jeep Cherokee, vybaveného celou řadou systémů k ochraně chodců a dalších účastníků silničního provozu a např. vozidla Škoda Favorit. Správní orgán zcela na toto dokazování rezignoval, jelikož by jeho závěr musel znít, že nedošlo k naplnění materiálního aspektu přestupku.
4. Žalobce rovněž namítal porušení § 36 odst. 3 správního řádu. Z absence obecně vyjádřeného poučení na předvolání nebyl schopen seznat, kdy přesně nastane okamžik, kdy bude mít správní orgán I. stupně opatřen dostatek podkladů pro rozhodnutí ve věci a kdy vydá rozhodnutí. Ústního jednání se neúčastnil, a tak důvodně předpokládal, že mu bude

alespoň sděleno, že ve věci bylo jednáno a bude mu umožněno vyjádřit se k podkladům ve spisu před vydáním rozhodnutí. Správní orgán však toto neučinil a tímto postupem byl opětovně zkrácen na svých právech.

5. Další výhrady žalobce se vztahovaly k otázce správnosti měření rychlosti. Uvedl, že závěr správních orgánů o správném měření rychlosti je jen spekulací. Namítal, že navrhl výslech zasahujících policistů. Žalovaný tomuto důkaznímu návrhu nevyhověl. V rozhodnutí správního orgánu I. stupně není popsáno, jakým způsobem předmětný rychloměr zpracovává data a počítá rychlost měřeného vozidla. Na tento nedostatek upozornil, žalovaný ho však opět nenapravil. Dokonce do spisu ani nezaložil návod k použití daného rychloměru. Z rozhodnutí tak nevyplývá, kdo je vlastníkem rychloměru, kdo zabezpečuje jeho servis, kdo zpracovává data jimi pořízená, kdo je archivuje a kde jsou archivovány. Z pořízených fotozáznamů dle jeho názoru nelze dovodit, kdy a kde k přestupkovému jednání došlo. Z fotografií lze seznat pouze registrační značku vozidla a jeho tovární značku. Fotografie mají špatnou kvalitu (čitelnost) a velmi omezenou důkazní hodnotu v posuzované věci. Řádné zadokumentování protiprávního jednání na místě je nezbytným předpokladem pro jeho následné a úspěšné dokazování v budoucnu vedeného řízení. Rychlost byla naměřena zcela chybně. V této souvislosti žalobce dále zdůraznil, že při převodu dat z rychloměru do analogové podoby, nebyla vyhotovena doložka autorizované konverze.
6. Žalovaný v písemném vyjádření navrhl zamítnutí žaloby. K žalobním námitkám především zcela odkázal na vyčerpávající odůvodnění napadeného rozhodnutí, neboť žalobní námitky jsou z převážné části opakováním již vypořádaných odvolacích námitek. K námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalovaný uvedl, že povinnost vypořádat se s námitkami účastníka řízení ve smyslu § 68 odst. 3 správního řádu neznamena povinnost reagovat na každou dílčí námitku samostatně. Správní orgán dostojí zákonu, pokud předeště vlastní názor na danou otázku a pokud z rozhodnutí vyplývá, jak se v celkovém kontextu staví k argumentaci účastníka. Takovému požadavku napadené rozhodnutí zcela odpovídá. Žalovaný se dále podrobně vyjádřil k žalobním námitkám, které se týkaly námitek podjatosti oprávněných úředních osob. Současně odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí, a to i ve vztahu k námitkám ohledně otázky zavinění a naplnění materiálního znaku přestupku, rovněž tak ve vztahu k námitkám ohledně práva žalobce vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Poznamenal, že v rozhodnutí žalovaného je i odkaz na příslušnou judikaturu. Co se týká zjištění skutkového stavu, žalovaný poznamenal, že žalobce netvrdil, a ani nyní netvrdí konkrétní skutečnosti, které by zavdávaly důvod k pochybnostem o správnosti měření. Jeho námitky jsou v rovině pouhých spekulací a nemohou důvodně zpochybnit důkazy v řízení provedené. Žalovaný dále uvedl, že námitky stran vlastnictví, servisu, zpracování a archivace dat z rychloměru, žalobce v průběhu správního řízení nevznsl. Z ověřovacího listu vyplývá, že vlastníkem rychloměru je Policie ČR, Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje. Vlastní měření rychlosti prováděli policisté. Ostatní skutečnosti vztahující se ke zpracování a archivaci dat žalovaný nepovažoval za potřebné zjišťovat, jestliže žalobce netvrdil (a netvrdí) žádné konkrétní okolnosti o tom, že by tak činil neoprávněný subjekt, a ani takové okolnosti nevyšly najevo.
7. Krajský soud na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů

(§ 75 odst. 2 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. V souladu s ust. § 51 odst. 1 s.ř.s. soud rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalovaný s tímto postupem vyslovil souhlas a žalobce se na výzvu doručenou k rukám jeho zástupce ve stanovené lhůtě ani ke dni rozhodnutí soudu nevyjádřil a nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání soudu nesdělil.

8. Ze správních spisů zjistil krajský soud následující skutečnosti. Správní orgán I. stupně na základě oznámení přestupku Policie ČR ze dne 23. 10. 2017 zahájil doručením příkazu žalobci dne 26. 2. 2018 řízení o předmětném přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Ve spise je oznámení přestupku ze dne 23. 10. 2017, v němž je uvedeno, že 23. 10. 2017 ve 13.20 hodin mimo obec Větrkovice na silnici č. 462 II. třídy žalobce jako řidič motorového vozidla Jeep Cherokee, RZ X překročil nejvyšší povolenou rychlost 90 km/h. Naměřená rychlost činila 123 km/h, při zvážení stanovené možné odchylky jel rychlostí nejméně 119 km/h. Porušil § 18 odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., a dopustil se přestupku podle § 125c písm. f) bod 4 téhož zákona. Řidič nebyl ochoten věc vyřídit na místě. Součástí spisu je úřední záznam policistů L. S., R. K. a T. K. a dále fotokopie zápisu v sešitu radaru ze dne 23. 10. 2017, z nichž plyne, že policisté dne 23. 10. 2017 prováděli měření rychlosti na silnici II. třídy č. 462 u obce Větrkovice. Obsluhu silničního radarového rychloměru Ramer 7M-VB bez záznamu, prováděl pprap. R. K. Radar byl umístěn v levém rohu křižovatky účelové komunikace, na výjezdu z Větrkovic k Vítkovu, část Jelenice a silnice II. třídy č. 462. Dne 23. 10. 2017 ve 13.20 hodin obsluha radaru pprap. R. K. ohlásil průjezd vozidla Jeep modré barvy, jemuž byla naměřena rychlost 123 km/h v úseku, kde je povolená maximální rychlost 90 km/h. Na kontrolním stanovišti uvedené vozidlo stavěl a kontroloval pprap. L. S. V osobě řidiče byl zjištěn žalobce. Při kontrole předložil všechny potřebné doklady pro řízení motorového vozidla. Řidič připustil, že v měřeném úseku porušil nejvyšší povolenou rychlost, ale nebyl ochoten věc vyřídit na místě a požadoval projednání ve správním řízení. S řidičem bylo sepsáno oznámení o dopravním přestupku, do kterého se odmítl vyjádřit a také potvrdit svým podpisem. Úkonu byl přítomen spolujezdec T.T. a policista nstržm. T. K. Fotokopie sešitu radaru k měření rychlosti koresponduje obsahově s úředním záznamem policistů. Ve spise je rovněž ověřovací list č. 122/17 vydaný autorizovaným Metrologickým střediskem Ramet a. s., Kunovice, ve vztahu k předmětnému silničnímu radarovému rychloměru Ramer 7M-VB, výrobní číslo 012299 s platností do 12. 6. 2018, podle něhož rychloměr byl jako stanovené měřidlo ověřen a lze jej používat k měření rychlosti za dodržování návodu k obsluze. Ve spise je rovněž osvědčení policisty R. K. k obsluze označeného měřícího zařízení.
9. Ze správního spisu se dále podává, že v každém z předvolání k ústnímu jednání (na 10. 5. 2018, 6. 6. 2018, 16. 8. 2018) – v první fázi řízení před správním orgánem I. stupně do vydání prvního rozhodnutí z 25. 9. 2018 č. j. MUVI 26336/2018, a také i v jednáních, která byla nařízena v druhé fázi řízení poté, co předchozí rozhodnutí správního orgánu bylo zrušeno rozhodnutím žalovaného ze dne 28. 11. 2018 č. j. MSK 162891/2018, byl žalobce kromě jiného poučen o náležitostech omluvy z ústního jednání dle § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen zákon o přestupcích), dále byl poučen dle § 37 správního řádu, dle § 36 odst. 3 správního řádu o právu vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí ve věci, rovněž dle § 59 správního řádu. Shodným způsobem byl žalobce poučen i v posledním předvolání k ústnímu jednání, a to na den 18.

3. 2019, po němž následovalo vydání rozhodnutí správním orgánem I. stupně ze dne 4. 6. 2019 č. j. MUVI 14241/2019.

10. Co se týká žalobcem namítaných jednání ve dnech 27. 2. 2019 a 18. 3. 2019, zjistil krajský soud ze spisu, že předvolání na 27. 2. 2019 bylo žalobci doručeno do vlastních rukou dne 7. 2. 2019. V tomto předvolání byl žalobce poučen kromě jiného dle § 36 odst. 3 správního řádu o právu vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí ve věci, o náležitostech omluvy z ústního jednání dle § 59 správního řádu, o právu zvolit si zmocněnce, o právu navrhnout důkazy a činit jiné návrhy, o náležitostech podání dle § 37 odst. 4 správního řádu. Dne 22. 2. 2019 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno písemné podání, jehož obsahem je námitka podjatosti (soud poznamenává, že se dle obsahu spisu jednalo už o třetí námitku podjatosti), která směřovala proti oprávněné úřední osobě a jejímu vedoucímu. Žalobce uvedl, že právě potkal osobu, která se představila jako zaměstnanec správního orgánu a která mu řekla, že se nemusí snažit hájit, vše je jasné a že bude stejně potrestán. Současně sdělil, že se nedostaví k nařízenému jednání, vyčká zprávy o vyloučení podjatých osob a dostaví se na nově nařízené jednání, které povede nepodjatý úředník. Toto podání, v němž byl jako podatel označen žalobce, nesplňovalo náležitosti podání dle § 37 odst. 2 správního řádu, neboť chyběl podpis osoby, která podání učinila. 27. 2. 2019 jednání proběhlo v nepřítomnosti žalobce, který se nedostavil. Správní orgán provedl důkaz listinami, kromě jiného i oznámením přestupku, úředním záznamem policistů, ověřovacím listem, kopií knihy měření rychlosti, osvědčením, ověřením, výpisem z evidenční karty řidiče, provedl důkaz výpověďmi svědků – policistů, přečetl rovněž předchozí námitky podjatosti vznesené žalobcem a usnesení ze dne 7. 6. 2018 na č. l. 31, jímž bylo rozhodnuto, že vedoucí oddělení dopravy Městského úřadu ve Vítkově (v dané věci pověřená úřední osoba) Bc. Z. A. není vyloučen z projednávání a rozhodování v předmětné přestupkové věci. Usnesením ze dne 27. 2. 2019 správní orgán I. stupně vyzval žalobce k doplnění podpisu a rovněž k doplnění důvodů podjatosti. Usnesení bylo doručeno žalobci do vlastních rukou 4. 3. 2019. Správní orgán I. stupně rovněž nařídil ústní jednání na 18. 3. 2019, přičemž předvolání k jednání bylo žalobci doručeno rovněž do vlastních rukou dne 4. 3. 2019. I v tomto předvolání k ústnímu jednání byla žalobci dána shodná poučení jako v předchozích předvoláních k ústnímu jednání, tedy kromě jiného i poučení podle § 36 odst. 3 správního řádu o právu vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí, stejně tak i poučení o náležitostech omluvy z ústního jednání. Co se týče absence podpisu na výše uvedené námitce podjatosti, která byla správnímu orgánu doručena 22. 2. 2019, žalobce doplnil v podání shodného znění, které bylo doručeno správnímu orgánu 13. 3. 2019 a k poštovní přepravě bylo podáno 11. 3. 2019. Správní orgán dále obdržel další námitku podjatosti před jednáním, které bylo nařízeno na den 18. 3. 2019, a to v podání, které bylo doručeno Městskému úřadu Vítkov 12. 3. 2019. Ani toto podání, v němž byl jako podatel označen žalobce, nesplňovalo náležitosti podání dle § 37 odst. 2 správního řádu, neboť chyběl podpis osoby, která podání učinila. V námitce podjatosti z 12. 3. 2019 žalobce uvedl, že namítá podjatost „všech zaměstnanců oprávněné úřední osoby a jejího vedoucího“ a opět uvedl, že právě potkal osobu, která se představila jako zaměstnanec správního orgánu a která mu řekla, že se nemusí snažit hájit, že je vše jasné a že bude stejně potrestán. 13. 3. 2019 správní orgán I. stupně obdržel další podání, v němž byl jako podatel označen žalobce, ovšem opět scházel jeho podpis. V této písemnosti se odkazuje na důvody podjatosti vyplývající z jeho předchozího podání a dále se v něm konstatuje, že konkrétními osobami jsou zasahující policisté, jejich jména vyplývají ze spisu a jež jsou

dobří známí nadřízeného pracovníka oprávněné úřední osoby, a dále řidič P., který je bratrem oprávněné úřední osoby Bc. Z. A. Tato listina obsahuje i návrh na provedení důkazu rodnými listy a výsledkem policistů, oprávněné úřední osoby a nadřízeného pracovního oprávněné úřední osoby. Usnesením ze dne 13. 3. 2019 správní orgán I. stupně vyzval žalobce k odstranění vad tohoto podání, tj. doplnění chybějícího podpisu a upřesnění důvodů námitky podjatosti, přičemž k doplnění byla stanovena lhůta 3 dnů od doručení usnesení. Usnesení bylo doručeno žalobci fikcí dne 25. 3. 2019.

11. Ze spisu se dále podává, že 18. 3. 2019 ústní jednání proběhlo v nepřítomnosti žalobce, přičemž jak výše uvedeno, předvolání mu bylo doručeno 4. 3. 2019 a neúčast žalobce neomluvil. Správní orgán I. stupně u tohoto jednání opětovně provedl důkaz listinami shodnými jako u předchozího ústního jednání dne 27. 2. 2019 a dále přečetl výpovědi svědků – policistů na č. l. 48, 49 a 50. Poté 16. 4. 2019 správní orgán I. stupně obdržel dvě podání žalobce, jedno je označeno jako námitka podjatosti shodného znění jako námitka podjatosti ze dne 12. 3. 2019. Druhé podání z 16. 4. 2019 je označeno jako odpověď a odkazuje na důvody podjatosti vyplývající „z jeho podání“ (blíže jej žalobce neoznačil) a dále zmiňuje, že konkrétním vztahem je zejména vztah k policistovi, který jej měl zastavit v předmětném vozidle, vztah k tomuto svědkovi lze charakterizovat jako k osobě blízké – příbuzenství, na jehož základě lze pochybovat o nepodjatosti úředních osob odvolacího správního orgánu a že tento vztah by mohl ovlivnit řízení tím způsobem, že bude nezákonně uznán vinným skutkem, který je mu kladen za vinu. Jako další důvody podjatosti tvrdí, že v rozpočtu správního orgánu I. stupně je pevně plánovaná kapitola určující příjem obecního rozpočtu z pokut na budoucí rok a domnívá se, že všichni jednotliví zaměstnanci jsou v rámci své disciplinární odpovědnosti v různé míře odpovídající jejich funkci a postavení v hierarchické struktuře úřadu pozitivně motivováni tento rozpočtový ukazatel naplnit nebo negativně motivováni při jeho nedosažení nebo hrozbě jeho nedosažení. Mohou tak mít zájem na takovém výsledku řízení, který vede k co nejrychlejšímu výběru co nejvyšší sankce. Dále žalobce uvádí, že úředníci správního orgánu I. stupně jsou známí úředníky krajského úřadu, zejména si telefonují a jezdí spolu na školení a někdy také na dovolenou.
12. Následně 4. 6. 2019 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí č. j. MUVI 14241/2019, přičemž před jeho vydáním správní spis o žádné další podklady nedoplňoval.
13. Podle ust. § 80 odst. 4 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, k ústnímu jednání správní orgán předvolá účastníky řízení. Ústní jednání lze konat bez přítomnosti obviněného jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.
14. Podle ust. § 59 správního řádu, zákona č. 500/2004 Sb., správní orgán předvolá osobu, jejíž osobní účast při úkonu v řízení je k provedení úkonu nutná. Předvolání musí být písemné a doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně 5 denním předstihem. V předvolání musí být uvedeno, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví. Předvolaný je povinen dostavit se včas na určené místo; nemůže-li tak ze závažných důvodů učinit, je povinen bezodkladně se s uvedením důvodů správnímu orgánu omluvit.
15. Krajský soud ve shodě s žalovaným činí závěr, že správní orgán mohl věc projednat u jednání dne 27. 2. 2019 a 18. 3. 2019 v nepřítomnosti žalobce, jakožto obviněného

z předmětného přestupku, neboť se, ač byl řádně předvolán, nedostavil bez náležité omluvy k ústnímu jednání. Podání námítky podjatosti není zákonem definovaným důvodem pro odročení nařízeného ústního jednání bez dalšího. Toliko správnímu orgánu přísluší posouzení námítky podjatosti a žalobce nemohl předpokládat, že podá-li námitku podjatosti, bude automaticky nařízené ústní jednání odročeno. Na tomto nemůže nic změnit ani ta skutečnost, že žalobce v námítce podjatosti doručené správnímu orgánu dne 22. 2. 2019, resp. 13. 3. 2019 sdělil, že se k ústnímu jednání nedostaví a vyčká zprávy o vyloučení podjatých osob a dostaví se na nově nařízené jednání, které povede nepodjatá úřední osoba. Soud zastává názor, že bylo na žalobci, aby se u správního orgánu včas informoval o tom, zda ústní jednání proběhne či nikoli. Soud rovněž sdílí závěry žalovaného vyjádřené na str. 6 – 9 napadeného rozhodnutí, které se vztahují k námítkám podjatosti opakovaně vzneseným i poté, co již bylo o námítce podjatosti rozhodnuto, přičemž tato podání obsahující námitku podjatosti musela být, jak je výše citováno z obsahu správního spisu, na výzvu správního orgánu doplňována o chybějící podpis. I soud zastává názor, že ze strany žalobce šlo o taktiku, která byla zcela zjevným zneužitím práva s cílem prodloužit řízení a dosáhnout zániku odpovědnosti za přestupek, přičemž nelze pominout ani to, že žalobce žádné konkrétní rozhodné skutečnosti, ze kterých by bylo možné usuzovat o podjatosti oprávněné úřední osoby a včasnosti námítek, neuvedl. Soud dále ve vztahu k namítaným jednáním dne 27. 2. 2019 a 18. 3. 2019, která proběhla v nepřítomnosti žalobce, zastává názor, že podal-li žalobce opakovaně námítky podjatosti tím způsobem, že nebyly podepsány a doručeny byly krátce před nařízeným ústním jednáním, bylo s ohledem na zásadu bdělosti vhodné, aby se žalobce u dotčené úřední osoby přímým dotazem ujistil, zda správní orgán I. stupně námitku podjatosti obdržel a jaký bude další postup ve věci. Za této situace se žalobce nemohl důvodně spoléhat na to, že ústní jednání vůbec neproběhne. Správní orgán nezkrátil práva žalobce, aby navrhoval důkazy a vyjadřoval se k věci. Je nutno poukázat také na to, že žalobce v podáních, které správnímu orgánu zasílal, neuplatňoval žádnou argumentaci podloženou důkazními návrhy, která by založila důvodné pochybnosti o skutkovém stavu.

16. Co se týče námítek stran skutkového stavu, pak soud zastává názor, že správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci, a za tím účelem si opatřit podklady pro rozhodnutí, dostaly, zcela dostatečně se v odůvodnění vypořádaly s důvody, které vedly k rozhodnutí o uznání viny žalobce a rozhodnutí je přezkoumatelné a zákonné. Rozhodujícími důkazy o spáchání přestupku je oznámení přestupku ve spojení s úředním záznamem a výsledkem policistů, kopie knihy měření rychlosti radarovým rychloměrem Ramer 7M-VB, jehož spolehlivost byla ověřena ověřovacím listem č. 122/17. Spis obsahuje rovněž osvědčení policisty, který prováděl měření, k obsluze daného měřícího zařízení. Z oznámení přestupku, záznamu o měření rychlosti označeným radarem je patrné, jaké vozidlo bylo měřeno, kde a kdy došlo k měření a jaká byla v daném úseku nejvyšší dovolená rychlost. Výpovědi svědků – policistů pak korespondují s těmito listinnými důkazy. Skutkový stav byl v dané věci zjištěn bez důvodných pochybností. Soud považuje za nadbytečný důkaz znaleckým posudkem a návodem k obsluze, neboť relevantním způsobem postup měření zpochybňován nebyl. Žalobce nepředložil žádná taková tvrzení a důkazy, na základě kterých by bylo možno dospět k závěru, že postup měření neprobíhal v souladu s návodem k obsluze, resp. že naměřená rychlost nebyla skutečnou rychlostí měřeného vozidla. Žalobce neuvádí nic konkrétního k obecnému tvrzení, že rychlost byla naměřena zcela chybně, nevysvětlil, jaký vliv na provedené měření rychlosti má mít jeho

tvrzení „že při převodu dat z rychloměru do analogové podoby nebyla vyhotovena doložka autorizované konverze“.

17. Co se týče námitek ohledně hodnocení společenské nebezpečnosti, tedy materiálního znaku předmětného přestupku, má soud za to, že závěry v rozhodnutích správních orgánů obou stupňů jsou dostatečně a přezkoumatelným způsobem odůvodněna, žalovaný se touto otázkou podrobně zabýval na str. 18 – 19 napadeného rozhodnutí. S jeho závěry, v rámci nichž žalovaný odkázal i na relevantní judikaturu Nejvyššího správního soudu, se krajský soud ztotožňuje, v podrobnostech proto na odůvodnění napadeného rozhodnutí odkazuje. Přisvědčit nelze ani námitce žalobce, že se správní orgány zákonným způsobem nevypořádaly se zaviněním. Úvahy správního orgánu I. stupně jsou na str. 7 rozhodnutí, žalovaný se s otázkou zavinění vypořádal na str. 14 napadeného rozhodnutí. Se závěry žalovaného, který dospěl k závěru, že žalovaný spáchal předmětný přestupek z nedbalosti nevědomé dle § 15 odst. 3 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, soud souhlasí a v podrobnostech rovněž odkazuje na str. 14 napadeného rozhodnutí. Závěry žalovaný přezkoumatelným způsobem odůvodnil. Nedůvodná je i námitka žalobce, že se žalovaný nevypořádal se všemi odvolacími námitkami. Především žalobce ani nezmiňuje konkrétně, kterou námitku žalovaný nevypořádal. S ohledem na obsah odvolání žalobce a odůvodnění napadeného rozhodnutí, soud činí závěr, že žalovaný žádnou z odvolacích námitek nepominul. Co se týká zpracování a archivace dat z rychloměru, servisu, vlastnictví rychloměru, pak žádné námitky v tomto směru žalobce v průběhu správního řízení nevznikly. Z obsahu správního spisu konkrétně pak z ověřovacího listu plyne, že vlastníkem rychloměru je Policie ČR, měření pak prováděli policisté, jak výše uvedeno. Co se týká zpracování a archivace dat, pak ani v žalobě žalobce žádné konkrétní okolnosti nezmiňuje a ani nevysvětluje, jaký vliv by měly mít na provedené měření rychlosti.
18. Soud uzavírá, že neshledal vady řízení, které by založily nezákonnost napadeného rozhodnutí. S ohledem na shora uvedené žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
19. Podle § 60 odst. 1 s.ř.s. soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce ve věci úspěch neměla a žalovanému prokazatelně v souvislosti s tímto řízením žádné náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Brno, Moravské náměstí č. 6. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 30.07.2020

[Zadejte text.]

Mgr. Jarmila Úředníčková
samosoudkyně